Nr 57

av herr Eriksson i Arvika m. fl.
om slopande av beskattningen av fritt bränsle från egen fastighet.

Sedan många år har kravet om befrielse från beskattning av bränsle från egen skog framförts. Allt eftersom åren gått har det också visat sig hur riktigt det framförda kravet är.

Samtidigt som vi har mängder av ved som ligger och ruttnar ned i våra skogar så är det allt flera, som övergår till att elda med annat bränsle. Uppvärmning av bostäder med olja och elvärme har blivit allt vanligare.

Det tyngsta argumentet för vårt krav om befrielse från beskattning av husbehovsbränsle har tidigare varit landskapsvården. Detta argument kvarstår och får för varje år som går ökad tyngd. Allt fler samhällsmedborgare känner stark oro över att vårt landskap växer igen.

I en motion till förra årets riksdag anfördes bl. a. följande.

"Från skogsvårdsstyrelsernas sida framhålles ofta att röjningarna är eftersatta i många av våra skogar. Man har t. o. m. lagt upp kampanjer för att stimulera till ökad röjning.

Det uppges från skogsvårdsstyrelsehåll att arbetskostnaden för grov röjning med i huvudsak brännved som utbyte kan bedömas till 400–500 kr. per hektar. Denna kostnad inkluderar endast fällningen av virket. Upparbetningen av virket tillkommer alltså.

Den areal röjningsskog som erfordras för att få fram årsbehovet bränsle för ett normalt hushåll är det givetvis svårt att bedöma. Vid ett antaget behov av 30 m^3 skulle åtgå ca 1–2 ha. Variationerna kan givetvis bli stora beroende på röjningsbeståndets ålder och grovlek.

Med dessa ungefärliga siffror som bakgrund torde framgå vilken stor betydelse det har från skogsvårdssynpunkt att så många skogsägare som möjligt stimuleras att röja och använda ved som bränsle. I många län måste man nu i stället stimulera till röjningar både genom kampanjer, som ovan nämnts, och genom statliga anslag för beredskapsarbeten och med kommunala bidrag."

De ovan angivna kostnaderna för röjning torde nu ligga ännu högre.

Den aktuella energikrisen har mycket starkt understrukit vad som i motioner tidigare anförts att det också från beredskapssynpunkt är riktigt att stimulera till användande av ved som bränsle.

I det läge vi nu befinner oss i på energifronten framstår det ännu orimligare att beskatta dem som har möjlighet att spara på olja och elenergi genom att använda de rikliga tillgångarna på skräpvirke, virkesavfall och röjningsvirke i skogen såsom bränsle.

Ofta har – från dem som hävdat att beskattningsbestämmelserna skall behållas – framhållits, att det rör sig om små summor. Detta är inte riktigt. I anvisningarna för 1974 års deklaration har exempelvis läns-

styrelsen i Värmland upptagit värdet av fritt bränsle till en bostad på 5 rum och kök till 650 kronor (inklusive moms).

Detta är i och för sig tillräckligt för att en skogsägare skall avstå från att elda med ved.

Vi anser dock att det är själva principen, som är det allvarligaste: att beskatta en åtgärd, som i själva verket är en insats i landskapsvårdande syfte. Det nu aktuella energiläget visar att det också är en insats, som är till nytta i allmänt energisparande syfte.

I vissa kommuner och landsdelar har tanken väckts på att ge möjligheter för icke-skogsägare, som så önskar, att få röja skogsområden och ta vara på virkesavfall vid skogsdrivningar. En sådan åtgärd skulle ge ett ännu bredare underlag för möjligheterna att "snygga upp" våra skogar. Det skulle då, genom att inte bara skogsägare utan också andra fastighetsägare använde ved som bränsle, bli en ännu större besparing av olja och elenergi.

Vi vill därför också föreslå att bestämmelser utformas så att det blir helt klart att inte beskattning kan ifrågakomma för dem som röjer skog eller tar vara på virkesavfall vid skogsdrivningar och använder detta som ved för uppvärmning av egen bostad.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär revidering av riksskattenämndens anvisningar, innebärande att bränsle från egen skog samt bränsle som användes för uppvärmning av egen bostad inte beskattas.

Stockholm den 15 januari 1974

KARL ERIK ERIKSSON (fp)
i Arvika

BERNT EKINGE (fp)

NILS HÖRBERG (fp)

VALDO CARLSTRÖM (fp)

GUNNAR HYLTANDER (fp)

ANDERS JONSSON (fp)
i Mora